

BİRİNCİ KUŞAK TÜRKLERİN HOLLANDA DA BITMEYEN ÇİLELERİ

1965 yılından itibaren hollandaya gelen birinci kuşakların kurdukları en büyük hayal yeterli parayı kazanıp bir iş yeri açmak üzere Türkiye'ye dönmektir. Ancak gerek Türkiye'de beklenilen gelişmelerin olmaması gerekse Hollanda'daki şartlar bu geri dönme hayalini hayalden öteye geçirmiştir.

Çok zor şartlar altında çalışmak mecburiyetinde kalan insanlarımız nerede pis ve sihat için zararlı işler varsa oraya gönderildiler, bunun yanında dini, dili, kültürü, adet, ve gelenekleri tamamen farklı olan bir ülkede yaşam mücadelesi vermeye başladılar.

Her geçen günle beraber Türkiye'de bıraktıkları anne baba eş ve çocuklarına para gönderselerde bir yandanda buradaki yaşama alışmaya başladılar ve yukarıda zikrettiğim ilk gaye olan para biriktirip memlekete dönme hayalleri günden güne etkisini yitirmeye başladı. Bu sırada aile birleşimi kanunundan yararlanmak isteyenler eş ve çocuklarını Hollandaya getirmeye başladılar. getir-

Diler getirmesine de bu göç hem kendileri hem hollanda devleti hemde Türkiye Cumhuriyeti devleti için çözülmesi gereken yeni şartları karşımıza çıkardı bu şartların başlıcaları eğitim sosyal hizmetler ve dini ihtiyaçların nasıl karşılanacağı idi zamanla cami yaptırma vakıfları kültür cemiyetleri eğitim vakıfları kuruldu ve hızla çalışmalara başlandı. Camiler yapıldı anadili ve kültür eğitim hakkı alındı ve Hollanda'da yaşam bu şekilde devam etti. aylar yıllar gelip geçti. Farkına varılmadan yavaş yavaş yaş ilerledi bu arada Türkiye'de hiç bir faydası olmayan yatırımlar yapılmaya devam edildi. Bu yatırımları yapmak sanıldığı kadar kolay olmadı ailelerinden memleketlerinden uzakta kalan birinci kuşak sırf para kazanma arzusu ile birlikte çocuklarına gerekli eğitimi vermediler mecburî eğitimi bitirdikten sonra para biriktirmek için okulları bıraktırdılar bunun neticesinde de ikinci kuşakda birinci kuşak gibi vasıfsız bir eleman olarak hollanda toplumunda kimi işsiz kimi hollandalıların çalışmak istemediği işlerde istihdam edildiler.

Brıncı kuşakların hollanda seruveni malülen emeklilikten 65 yaş emekliliğine doğru ilerlerken onlar başlarına gelecek yeni bir suprızen haberleri yoktu onlar hollandalılar kadar emekli mmaaşı alacaklarını bekliyorlardı fakat o beklenti de hayal kırıklığı ile sonuçlandı çünkü hollandada emeklilik maşını tam alabilmek için 50 sene hollandada ikamet etmek mecburiyeti vardır çünkü hollanda emeklilik kanununa göre 15 yaşından itibaren hollandada ikamet eden her kes emekli kasasına sıkotalıdır 15 yaşından itibaren hollandada ikamet etmeyen kişinin emekli maaşından her yıl için %2 kesinti yapılır örnek olarak 25 yaşında hollandaya gelen bir işçinin 10 yıl kaybı vardır 30 yaşında gelenler 15 yıl kaybı vardır %2 kesinti olduğuna göre $15 \times 2 = 30$ askarı ücretten maaşınızdan kesinti yapılır alacağınız emeklilik aylığı aşağı yukarı 900€ dur eşinizde 65 yaşına gelince maaş ikinize taksim edilir bunun yanında sosyal kasadan yardım alabilirsiniz ancak ordan yardım alabilmek için bir çok şartları yerine getirmeniz gerekir ben konuyu uzatmamak için bir tanesile yetineyim Türkiye veya hollandada veya herhangi bir ülkede oturacak evinizden başka bir malvarlığınızın olmaması şartı aranır buda birıncı kuşaklar için imkansız bir şeydir görüleceği gibi 900€ maaşla hollandada yaşam çok zordur.

İkinci bir husus yaşlılarımızın istedikleri emekli olduktan sonra senenin çoğunu Türkiyede geçirmektir buda hollanda yasalarına göre yine imkansızdır şöyleki bir sene içerisinde hollanda dışında 4 aydan fazla kalındığı ikamet ettiğin belediye tarafından isbat edilirse belediye seni nüfus kütüğünden çıkarıyor nüfus kütüğünden çıkarıldığında belediye hem hastalık sıkortasına hemde maaş aldığın sosyal sıkorta bankasına bildiriyor böylece hastalık sıkortan bitiyor maaşında askıya alınıyor taki tekrar hollandaya gelip belediyeye muracaat edince işlemler yeniden başlıyor bu durum hollandalılar içinde geçerlidir.

Bu macera böylece uzayıp gidiyor diğer Avrupa ülkelerinde yaşayan yaşlılarımızın durumu üç aşağı beş yukarı aynı yollardan geçmektedir ben hollandada yaşadığım için buradaki yaşlılarımızın durumunu bir nebze olsun sizlere izah etmeye çalıştım netice itibarile birıncı kuşakların çileleri mezara kadar bitmeyecek. Osman Bahadır emekli sosyal uzman